

14 ΙΟΥΝΙΟΥ 2025

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΝ

Ἐλισσαίου τοῦ προφήτου (838 π.Χ.). Μεθοδίου ἀρχιεπισκόπου
Κωνσταντινουπόλεως τοῦ ὁμολογητοῦ (†846). Κυρίλλου
Γορτύνης τοῦ ἱερομάρτυρος (†299).

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

ΕΝΑΡΞΙΣ - ΠΡΟΟΙΜΙΑΚΟΣ ΨΑΛΜΟΣ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν προοιμιακὸν
ψαλμόν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ
Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης
σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς
ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσει δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ
ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων
ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς
αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς
τὸν αἰῶνα τοῦ αἵωνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων
στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου
δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν
ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι
τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων
διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς

δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ὥς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωαῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὖκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείπειν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα· δόξα σοι, ὁ Θεός. (ἐκ γ')

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

*** * ***

Ἄνευ ψαλτηρίου.

*** * ***

ΟΙ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

ᾠχος 4 Πα ρ

Κυριε εκεκραξα α προ ο ος σε ε ει
σα κου σο ο ο ον μου ει σα α κου ου σο ον
μου ου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε
κρα α ξα προ ος σε ε ει σα κου σο ο ο ον μου ου
ου προ σxes τη φω νη η η η τη η ης δε η η
σε ω ω ω ως μου εν τω κε κρα γε ναι με προ ος

σε ε ε ε ε ει σα κου σο ον μου Κυ υ υ υ
ρι ι ι ι ε

Κ α τευ θυν θη η η τω η προ ο ο σε ευ χη
η η μου ως θυ μι α α μα α α ε νω ω πι
ο ο ο ον σου ε παρσις τω ων χει ει ρω ων μου θυ
σι α ε σπε ρι ι νη η ει σα κου σον μου Κυ υ
υ υ ρι ι ι ι ε

Στιχολογία ὑπὸ Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και θυ υ
ρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λημου
Μ η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη
ρι ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα α σεις εν α
μαρ τι ι αις
Σ υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι
αν και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων αυ
των

Παι δευ σει με δι ι καιος εν ε λε ει και ε λεγ
ξει με ε ε λε ον δε αμαρτω λου μη λι πα να α τω
την κε φα λην μου ^{π 9}

Οτι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο
κι αις αυ των ^{Δ 2} κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας
οι κρι ται αυ των ^{π 9}

Ακου σονται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν
θη σαν ^{Δ 2} ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης ^{π 9}
δι ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην ^{π 9}

Οτι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ
μοι μου ^{Δ 2} ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ
χην μου ^{π 9}

Φυ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στη σαν
το μοι ^{Δ 2} και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την
α νο μι αν ^{π 9}

Πε σουν ται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω

λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ

θω

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου

προ Κυ υ ρι ον ε δε η θην

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σιν μου

την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του απαγγε λω

Ε ν τω εκ λει ει πειν εξ ε μου το πνευ μαμου

και συ εγνωστας τρι βους μου

Ε ν ο δω τα αυ τη η ε πο ρευ ο μην ε κρυ

ψαν πα γι δα μοι

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε

πον και ουκ η ην ο ε πι γι νω σκων με

Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε ε στιν

ο εκ ζη τω ων την ψυ χην μου

Ε κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει

η ελ πισ μου με ρι ις μου ει εν γη ζω ων των

Π ροσχεσπροστην δε η σιν μου ο ο τι ε τα πει νω
θηνσφο δρα

Ρ υσαιμε εκ των κα τα δι ω κον των με ο ο
τι εκρα ται ω θησαν υ περ ε με ε ε

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν στιχηρὰ ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς 5'
καὶ τοῦ Προφήτου στιχηρὰ προσόμοια δ'.

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου
του ε ξο μο

λο γη σασθαιτω ο νο μα τι ι ι ι σου

Π Πα εν τη κο στην ε ορ τα ζο ο μεν και Πνευ μα τος
ε πι δη η μι ι ι αν και προ θε σμι αν ε

πα α γγε ε λι ι ας και ελ πι δο οςσυμπλη η η

ρω ω ω σιν και το μυ στη ρι ον ο ο ο σον

ως με γα α τε και αι σε βα α α α σμι ι ι ι

ον δι ο βο ω μεν σοι Δη μι ορ γε τσ

παν το ος Κυ ρι ι ε δο ο ο ο ξα α α α σοι

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι
ε ως ου αν τα πο

δωω ω ως μοι

Γ^{Πα} λωσ σαις α αλ λο γε ε νων ε και νθρ γη σας
 Χρι στε τς σθ 8 8ς Μα α θη η η τας ι να δι
 αυ των σε κη ρυ υ ξωω σι 22 τον α θα να τον Λο γον
 και αι αι Θε ε ε ε ον 9 τον πα ρε χοντα ταις ψυ
 χαι αις η ημων το με γα ε ε ε λε ε ε ε ος 9

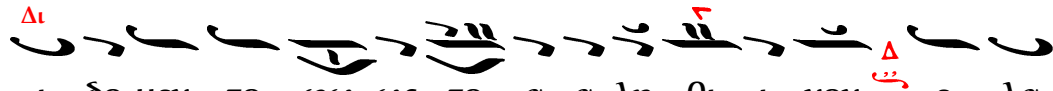
Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε 9 χ ει σα

κουσον της φω νη η η ης μου 9

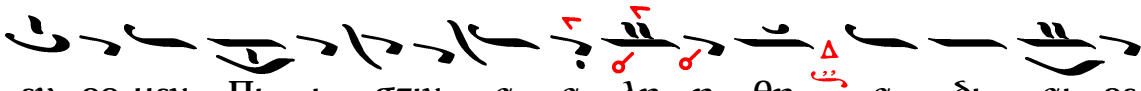
Π^{Πα} αν τα χο ρη γει το Πνευ μα το Α γι ι ον 9 βου ει
 προ ο φη η τει ει ας 22 ι ε ρε α ας τε ε λει ει
 οι α γραμ μα τς σο φι α αν ε δι ι ι δα α α α
 ξεν 9 α λι εις θε ο λο γς α νε ε ε
 δει ει ει ξεν 9 ο λον συ υγ κρο ο τει τον θε
 σμο ο ον της Ε εκ κλη σι ι ι ι ας 9 ο μο 8
 σι ε και ο μο θρο νε τω Πα τρι και αι τω Υι ι ω 22
 Πα α ρα κλη η τε δο ο ο ξα α α α σοι 9

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ὦτά σου προσέχοντα
εις την φω

νη η ην της δε ε ε η η η σε ω ως μου

Ε^{Δι}
ι δο μεν το φω ως το α α λη θι ι νον ε λα

βο μεν Πνευμα α α α ε πα ρα α α νι ι ι ι ον

ευ ρο μεν Πι ι στιν α α λη η θη α δι αι ρε

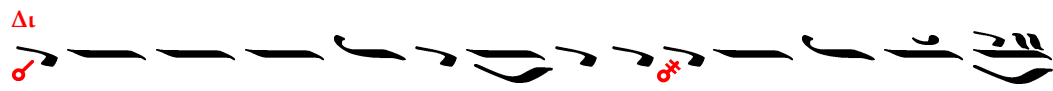

ε τον Τρι α δα α α προ ο ο σκυ υ νυ υ εν τες

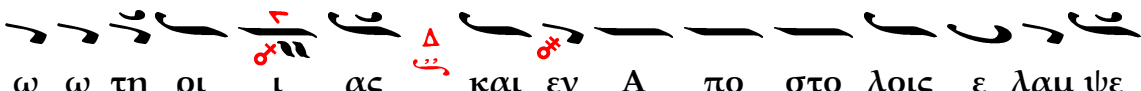

αυ τη η γαρ η μα α α ας ε ε ε ε ε ε ε σω

σεν

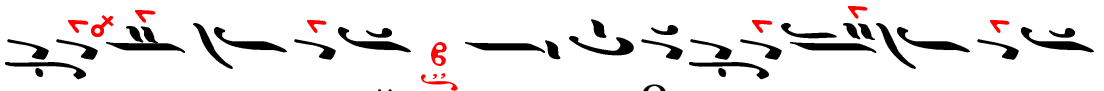
Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς
ὑποστήσεται
ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ο ος ε

στιν

Ε^{Δι}
ν τοις Προ φη ταις α νηγ γειλας η μιν ο δον σω

ω ω τη ρι ι ας και εν Α πο στο λοις ε λαμ ψε

Σω ω τηρ η ημων η χα α ρι ις τς υ υ Πνε ε ευ

μα α το ο ος σς συ ει Θε ο ος πρω ω ω τος

συ και με ε ε τα τα αυ τα και εις τας αι ω
ω νας συ ει ει ει ει ο ο Θε ο ο ος η η η

η μων

Στίχ. στ'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου
ηλ πισεν νη ψυ

χη μου ε πι τον Κυ υ υ ρι ον

Τρι α δα ο μο ρ σι ον υ μνο λο ο ο

γη σω ω μεν Πα τε ρα και Υι ον και Α γι ι ω

Πνε ε ευ μα τι ρ τω γαρ ε κη ρυ υ ξαν παν τες

οι οι οι Προ φη η ται και Α πο στο ο λοι οι με

τα Μαρ τυ υ υ ρων

Προσόμοια τοῦ Προφήτου γ' εἰς δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος. Ἦχος Νη ς

Στίχ. ζ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς

πρωΐας
ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον Κυ ρι

ον

Χαι ροις Ε λισ σαι ε παν σο φε συ γαρ κα θα ρας

τον νυν η δο νων των τω σω ματος υ πε δε ξω εν
 δο ξε τας αυ γας τας τω Πνευ μα τος τοις ε φε
 ξη ης τε πα σι με τε δω κας και ο λος
 ω ω φθης φω το ει δε στα τος ο ο θεν ε σκη
 νω σας προς το φως το α δυ τον υ περ η μων παν το
 τε δε ο μενος των ευ φη μω εν των σε

ε
 γ

Στίχ. η'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ
 λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ
 εκ πα σω ων

των α νο μι ων αυ τω

Χ αι ροις Ε λισ σαι ε παν σο φε συ γαρ κα θα ρας
 τον νυν η δο νων των τω σω ματος υ πε δε ξω εν
 δο ξε τας αυ γας τας τω Πνευ μα τος τοις ε φε
 ξη ης τε πα σι με τε δω κας και ο λος
 ω ω φθης φω το ει δε στα τος ο ο θεν ε σκη
 νω σας προς το φως το α δυ τον υ περ η μων παν το

τε δε ο μενος των ευφημυ των σε

ε

Στίχ. θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ε παι νε σα

τε αυ τον παντες οι λα οι

Σ Πα ε Ε λισσαι ε μα κα ρι ε ο ζη λω της Η

λι ου εν δι πλωτω χα ρισ μα τι κα τα λαμπρου νο

με νον κα τα λει ψας αι θε ρι ος αρ μα τη

λα α της ον τως ε δει κνυ το ου τη μι

μη η σει ρει θρα πο τα μι α χα α ρι τι

ε στη σας και δι ηλ θες εν δο ξε πε ρι χα ρως

κα τα γλα ι ζο μενος και με γα λυ υ νων Χρι στον

ε

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου με νει εις τον αι ω να

Π α λαι πι στη Σω μα νι τι δι παι δα χα ρι

ζη ευ χης ον θα νον τα ε ξη γειρας ως Προ φητης

εν θε ος ^{Πα} ι ε ρως θαυμα ζο με νος ⁹ αλ σι δε
 πα α λιν υ δα τα α γο να ⁹ σα φως με
 τα α γεις εις γο νι μο τη τα ^{Νη} θα αυ μα τα
 α πειρα ^{Πα} εκ τε λεις τη χα ρι τι τω παν τω ρ γω ⁹
 Πνευ ματος μα κα ρι ε ^{Νη} ο θεν υ μιν ⁸ μιν σε ⁹

δόξα τοῦ προφήτου, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς

Ἦχος ^{Πα} Πα

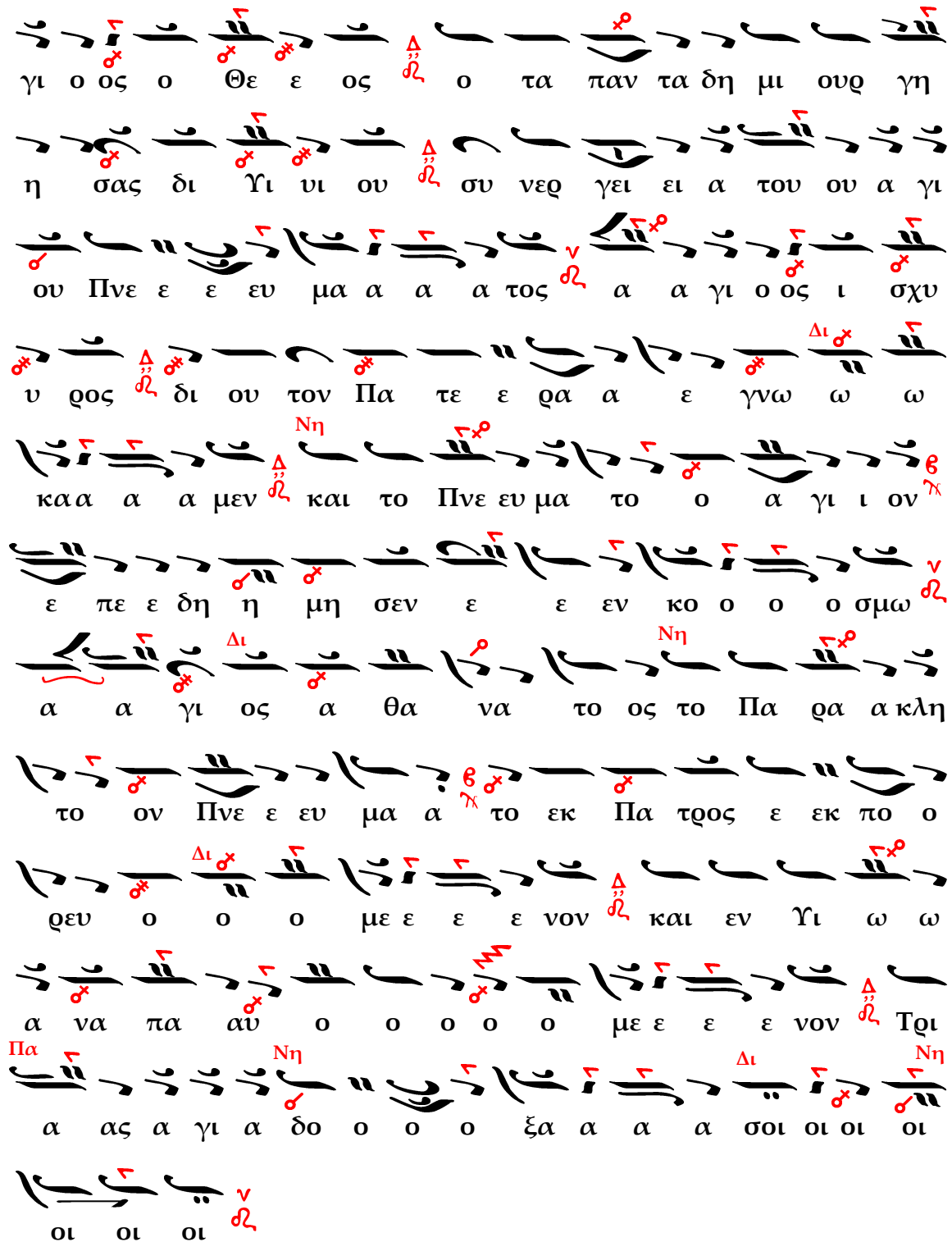
^{Πα} **Ν** ε ε δο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω
 και Α γι ι ω Πνε ευ μα α α τι ⁹
^{Δι} **Π** ρο φη τα κη η η ρυ υξ Χρι ι ι στου του
 θρο νου της με ε γα α α λω ω συ υ υ νης ^{Πα} ου
 δε πο τε ε ε χω ρι ι ι ζη η ⁹ και ε
 κα στω ω ω α α α σθε ε νου ου ουν τι ⁹ α ει
 ει πα ρι ι στα α α σαι ⁹ εν τοις υ ψι ι στοιοις
 λει του ου ρ γων την οι κου με νην ευ λο ο γεις ⁹ παν τα
 χου ου δο ο ο ξα ζο ο με ε ε ε νος ⁹ αι αι αι

^{Κε} τη η σαι αι αι αι αι αι αι αι αι ^{Πα} ι λα
 σμο ον ται αις ψυχαι αι αις η η η η μων

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.
 Λέοντος Δεσπότης.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κ αι νυ υν και α α ει και εις τας αι αι ω
 ω ω νας των αι ω ω ω ω νω ων α α α μην
Δ ε ευ τε λα α οι την τρι συ πο στα τον Θε ο
 τη τα προ σκυ υ νη σω ω μεν Υι ον εν τω Πα τρι
 συ υν α γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι Πα τη
 ηρ γαρ α χρο ο ο νω ως ε γε εν νη σεν Υι υι
 ον συ να ι ι δι ον και συ υ υ υν θρο ο ο ο
 νον και Πνευ μα α Α γι ι ον η η ην εν
 τω Πα α τρι συν Υι ω ω ω δο ξα ζο ο ο ο
 με ε ε ε νον μι α α δυ να α μισ μι α ου ου
 σι ι ι α α μι ι α Θε ε ο ο της ην προ σκυ
 νου ουντες παν τες λε ε ε ε γο ο ο ο μεν α α

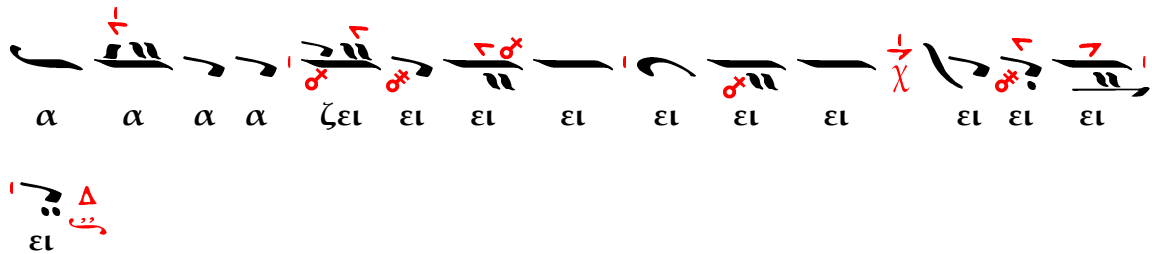
Εἵσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἁγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἱλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσεις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Θ

Φ ὡς ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τς
ς Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
ου μα κα α ρος Ι η η σς ς ς Χρι ι
στε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ην
η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι
δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
υ υ μνς ς με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
και αι ροι οι ος υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε ς
ς ζω ω η η ην ο ο ο δι δς δι ι ο ο ο
ο ο κο ο οσ μος σε ε δο ξα α α α

Ἰωάννου Σακελλαρίδου ἐπὶ τὸ λαϊκότερον

Ἦχος Δι-Θ

Φ ως ι λα α ρον α γι ας δο ο ο ξης α
θα να α τϷ Πα τρος ου ρα νι ι ι ου α γι
ου μα καρος Ι η σϷ Ϸ Χρι ι ι στε ελ
θο ο ον τες ε πι ι την η λι Ϸ δυ υ υ
σιν ι δο ντε ες φως ε σπε ρι νον υ μνϷ μεν
Πα τε ε ρα Υι υι ο ον και Α α γι ο ον Πνε ευ
μα Θε ε ο ον α ξι ο ο ον σε εν πα α σι
και ροις υ μνει ει ει σθαι αι φω ναις αι σι ι αις Υι
ε ε Θε ε ε ου ου ζω η η η ην ο δι ι
δϷ Ϸς δι ο ο ο ο ο κο ο σμος σε ε δο
ξα α α ζει

ΤΟ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ὁ διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.

Καὶ ψάλλεται τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας.

ᾠχος ραν Γα φ

Ο ^{Γα} ^{Νη} Θε ος α ντι λη πτωρ μ ε ι ^Δ ^ρ το ε λε

^{Γα} ο ος σ ε προ φθα α ^ρ ^ρ σει με ^ρ ^ρ

Στίχος α'. ^{Γα} ^χ **Ε** ^ρ ξε λ ε με εκ των ε χ θρων μ ε ο Θε

^{Νη} ^Δ ^ρ ος ^ρ και εκ των ε πα νι στα ^χ ^ρ με νων επ ε με ε λυ

^Μ ^ρ ^ρ τρω σαι αι με ^ρ ^ρ

Ο ^{Γα} ^{Νη} Θε ος α ντι λη πτωρ μ ε ι ^Δ ^ρ το ε λε

^{Γα} ο ος σ ε προ φθα α ^ρ ^ρ σει με ^ρ ^ρ

Στίχος β'. ^{Γα} ^χ **Ρ** ^ρ υ σαι με εκ των ε ρ γα ζο με νων την

^{Νη} ^Δ ^ρ α νο μι αν ^ρ ^χ και εξ αν ^ρ ^ρ δρων αι μα των σω σον

^ρ ^ρ με ^ρ ^ρ

Ο ^{Γα} ^{Νη} Θε ος α ντι λη πτωρ μ ε ι ^Δ ^ρ το ε λε ο

^ρ ^ρ ος σ ε προ φθα σει ^χ ^ρ ^ρ με ε ε ε ^ρ ^ρ

Ἀναγνώσματα.

Βασιλειῶν Γ' τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Γ', ιθ' 15-21 & Δ', β' 1-22).

Εἶπε Κύριος πρὸς Ἡλιοῦ, πορεύου, ἀνάστρεφε εἰς τὴν ὁδὸν σου· καὶ ἤξεις εἰς τὴν ὁδὸν ἐρήμου Δαμασκοῦ· καὶ ἤξεις, καὶ κρίσεις τὸν Ἐλισσαιέ υἱὸν Σαφάτ ἀπὸ Ἀβελμαουλά εἰς Προφήτην ἀντὶ σοῦ. Καὶ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν, καὶ εὕρισκει τὸν Ἐλισσαιέ υἱὸν Σαφάτ, καὶ αὐτὸς ἡροτρία ἐν βουσί· δώδεκα ζεύγη βοῶν ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς δώδεκα· καὶ ἀπῆλθεν Ἐλισσαιέ ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐπέρριψε τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν. Καὶ κατέλιπεν Ἐλισσαιέ τοὺς βόας καὶ ἐπέδραμεν ὀπίσω Ἡλιοῦ, καὶ εἶπε· καταφιλήσω τὸν πατέρα μου καὶ τὴν μητέρα μου, καὶ ἀκολουθήσω ὀπίσω σου· καὶ εἶπεν αὐτῷ· πορεύου, ἀνάστρεφε, ὅτι πεποίηκά σοι. Καὶ ἀνέστρεψεν ἐξ ὀπισθεν αὐτοῦ· καὶ ἔλαβε τὸ ζεῦγος τῶν βοῶν, καὶ ἔθυσσε, καὶ ἐν τοῖς σκεύεσι τῶν βοῶν ἤψησεν αὐτά, καὶ ἔδωκε τῷ λαῷ καὶ ἔφαγον· καὶ ἀνέστη, καὶ ἐπορεύθη ὀπίσω Ἡλιοῦ, καὶ ἐλειτούργει αὐτῷ.

Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἀνάγειν Κύριον τὸν Ἡλιὸν ἐν συσσεισμῷ ὥς εἰς τὸν Οὐρανόν, καὶ ἐπορεύθη Ἡλιὸς καὶ Ἐλισσαιέ ἐκ Γαλγάλων. Καὶ εἶπεν Ἡλιὸς πρὸς Ἐλισσαιέ· κάθου δὴ ἐνταῦθα ὅτι Κύριος ἀπέσταλκέ με ἕως Βαιθήλ. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ· ζῇ Κύριος, καὶ ζῇ ἡ ψυχὴ σου, εἰ ἐγκαταλείψω σε· καὶ ἦλθον εἰς Βαιθήλ. Καὶ ἦλθον οἱ υἱοὶ τῶν Προφητῶν οἱ εἰς Βαιθήλ πρὸς Ἐλισσαιέ, καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· εἰ ἔγνως, ὅτι Κύριος σήμερον λαμβάνει τὸν κύριόν σου ἀπάνωθεν τῆς κεφαλῆς σου; καὶ εἶπε· καί γε ἐγὼ ἔγνων, σιωπᾶτε. Καὶ εἶπεν Ἡλιὸς πρὸς Ἐλισσαιέ· κάθου δὲ ἐνταῦθα, ὅτι Κύριος ἀπέσταλκέ με εἰς Ἱεριχώ. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ· ζῇ Κύριος, καὶ ζῇ ἡ ψυχὴ σου, εἰ ἐγκαταλείψω σε· καὶ ἦλθον εἰς Ἱεριχώ. Καὶ ἤγγισαν οἱ υἱοὶ τῶν Προφητῶν οἱ ἐν Ἱεριχώ πρὸς Ἐλισσαιέ καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· εἰ ἔγνως ὅτι σήμερον λαμβάνει Κύριος τὸν κύριόν σου ἀπάνωθεν τῆς κεφαλῆς σου; καὶ εἶπε· καί γε ἐγὼ ἔγνων, σιωπᾶτε. Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἡλιὸς· κάθου δὴ ὧδε ὅτι Κύριος ἀπέσταλκέ με εἰς τὸν Ἰορδάνην· Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ· ζῇ Κύριος, καὶ ζῇ ἡ ψυχὴ σου, εἰ ἐγκαταλείψω σε. Καὶ ἐπορεύθησαν ἀμφότεροι, καὶ πεντήκοντα ἄνδρες υἱοὶ τῶν Προφητῶν, καὶ ἔστησαν ἐξεναντίας μακρόθεν. Καὶ ἀμφότεροι ἔστησαν ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ ἔλαβεν Ἡλιὸς τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ καὶ εἴλησε, καὶ ἐπάταξε τὸ ὕδωρ, καὶ διηρέθη τὸ ὕδωρ ἐνθα καὶ ἐνθα· καὶ διέβησαν ἀμφότεροι ἐν ἐρήμῳ. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαβῆναι αὐτούς, καὶ Ἡλιὸς εἶπε πρὸς Ἐλισσαιέ· αἶτησαι τί ποιήσω σοι πρὸ τοῦ ἀναληφθῆναί με ἀπὸ σοῦ. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ· γεννηθήτω δὴ τὸ Πνεῦμα τὸ ἐπὶ σοὶ διςσῶς ἐπ'

ἐμοί. Καὶ εἶπεν Ἡλιοῦ· ἐσκλήρυνας τοῦ αἰτήσασθαι· πλήν, ἐὰν ἴδῃς με ἀναλαμβανόμενον ἀπὸ σοῦ, ἔσται σοι οὕτως· ἐὰν δὲ μὴν ἴδῃς, οὐ μὴ γένηται. Καὶ ἐγένετο αὐτῶν πορευομένων καὶ λαλούντων, καὶ ἰδοὺ ἄρμα πυρός, καὶ ἵπποι πυρός, καὶ διεχώρησεν ἀναμέσον ἀμφοτέρων, καὶ ἀνελήφθη Ἡλιοῦ ἐν συσσεισμῷ ὡς εἰς τὸν οὐρανόν. Καὶ Ἐλισσαιὲ ἐώρα, καὶ αὐτὸς ἐβόα· πάτερ, πάτερ, ἄρμα Ἰσραὴλ καὶ ἵππεὺς αὐτοῦ· καὶ οὐκ εἶδεν αὐτὸν οὐκέτι· καὶ ἐκράτησεν Ἐλισσαιὲ τοῦ ἱματίου αὐτοῦ καὶ διέρρηξεν αὐτὸ εἰς δύο. Καὶ ἀνείλετον τὴν μηλωτὴν Ἡλιοῦ Ἐλισσαιέ, τὴν πεσοῦσαν ἐπάνωθεν αὐτοῦ. Καὶ ἐπέστρεψεν Ἐλισσαιὲ καὶ ἔστη ἐπὶ τοῦ χεῖλους τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ ἔλαβεν Ἐλισσαιὲ τὴν μηλωτὴν Ἡλιοῦ τὴν πεσοῦσαν ἐπάνωθεν αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξε τὰ ὕδατα, καὶ οὐ διηρέθη. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ. Ποῦ ἔστιν ὁ Θεὸς Ἡλιοῦ Ἀπφῶ; Καὶ ἐπάταξεν Ἐλισσαιὲ τὰ ὕδατα ἐκ δευτέρου· καὶ διηρέθη τὰ ὕδατα, καὶ διῆλθε διὰ ξηρᾶς.

Καὶ εἶδον αὐτὸν οἱ υἱοὶ τῶν Προφητῶν οἱ ἐν Ἰεριχῷ ἐξεναντίας καὶ εἶπον· ἐπαναπέπauται τὸ πνεῦμα Ἡλιοῦ ἐπὶ Ἐλισσαιέ. Καὶ ἦλθον εἰς συνάντησιν αὐτοῦ, καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ ἐπὶ τὴν γῆν. Καὶ αὐτὸς ἐκάθητο ἐν Ἰεριχώ· καὶ εἶπον οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως πρὸς Ἐλισσαιέ. Ἴδοὺ ἡ κατοίκησις τῆς πόλεως ἀγαθή, καθὼς σύ, Κύριε, βλέπεις, καὶ τὰ ὕδατα πονηρά, καὶ ἡ γῆ ἀτεκνουμένη. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ· λάβετέ μοι ὕδρισκην καινὴν, καὶ θέσθε ἐκεῖ ἅλας. Καὶ ἔλαβεν αὐτό, καὶ ἐξῆλθεν ἐπὶ τὴν διέξοδον τῶν ὕδατων, καὶ ἔρριψεν ἐκεῖ τὸ ἅλας, καὶ εἶπε. Τάδε λέγει Κύριος· ἴαμαι τὰ ὕδατα ταῦτα· οὐκέτι ἔσται ἐκεῖθεν ἀποθνήσκων, οὐδὲ ἀτεκνουμένη δι' αὐτά. Καὶ ἰάθη τὰ ὕδατα ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, κατὰ τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησεν Ἐλισσαιέ.

Βασιλειῶν Δ' τὸ ἀνάγνωσμα.

(ε', ἐκλογὴ στίχων).

Καὶ Νεεμάν ὁ ἄρχων τῆς δυνάμεως τῆς Συρίας ἦν ἀνὴρ μέγας ἐνώπιον τοῦ κυρίου αὐτοῦ. Καὶ ὁ ἀνὴρ ἦν δυνατὸς ἰσχυρῶς, λελερωμένος. Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ἐλισσαιὲ ἄνθρωπος Θεοῦ, εἶπεν· ἐλθέτω δὴ πρὸς με Νεεμάν, καὶ γνώτω ὅτι ἐστὶ προφήτης ἐν Ἰσραὴλ. Καὶ ἦλθε Νεεμάν αὐτοῖς ἅρμασιν αὐτοῦ καὶ ἵπποις αὐτοῦ, καὶ ἔστη ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ οἴκου Ἐλισσαιέ. Καὶ ἀπέστειλεν Ἐλισσαιὲ ἄγγελον πρὸς αὐτὸν λέγων. Πορευθεῖς, λοῦσαι ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἐπτάκις καὶ ἐπιστρέψει ἡ σάρξ σου ἐπὶ σοὶ καὶ καθαρισθήσῃ. Καὶ ἐθυμώθη Νεεμάν, καὶ ἀπῆλθε καὶ εἶπεν. Ἴδοὺ δὴ ἔλεγον, ὅτι ἐξελεύσεται πρὸς με, καὶ ἐπικαλέσεται ἐν ὀνόματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ λεπρόν, καὶ ἀποσυνάξει αὐτὸ ἀπὸ τῆς σαρκός μου. Οὐκ ἀγαθὸς Ἀβανὰ καὶ Φαρφάρ, ποταμοὶ

Δαμασκοῦ, ὑπὲρ τὸν Ἰορδάνην καὶ ὑπὲρ πάντα τὰ ὕδατα Ἰσραήλ; οὐχὶ πορευθεὶς λούσομαι καὶ καθαρισθήσομαι; Καὶ ἀπέστρεψε καὶ ἀπῆλθεν ἐν θυμῷ. Καὶ προσῆλθον οἱ παῖδες αὐτοῦ, καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν. Πάτερ, εἰ μέγαν λόγον ἐλάλησε πρὸς σὲ ὁ Προφήτης, οὐκ ἂν ἐποίησας; Καὶ ὅτι εἶπε πρὸς σε, λούσαι καὶ καθαρίσθητι; Καὶ κατέβη Νεεμάν, καὶ ἐβαπτίσατο ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἑπτάκις, κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἐπέστρεψεν ἡ σάρξ αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν ὡς παιδαρίου μικροῦ, καὶ ἐκαθαρίσθη.

Βασιλειῶν Δ' τὸ Ἀνάγνωσμα.

(8' 8-37).

Ἐγένετο ἡμέρα καὶ διέβη Ἐλισσαιὲ εἰς Σωμάν· καὶ ἐκεῖ, γυνὴ μεγάλη, καὶ ἐκράτησεν αὐτόν φαγεῖν ἄρτον· καὶ ἐγένετο ἀφ' ἱκανοῦ τοῦ εἰσπορεύεσθαι αὐτόν, ἐξέκλινε τοῦ ἐκεῖ φαγεῖν ἄρτον. Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς. Ἴδου δὴ ἔγνων ὅτι ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ἅγιος οὗτος διαπορεύεται ἐφ' ἡμᾶς διαπαντός· ποιήσωμεν δὴ αὐτῷ ὑπερῶον, τόπον μικρόν, καὶ θῶμεν αὐτῷ ἐκεῖ κλίνην, καὶ τράπεζαν καὶ δίφρον καὶ λυχνίαν. Καὶ ἔσται ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι αὐτόν πρὸς ἡμᾶς καὶ ἐκκλινεῖ ἐκεῖ. Καὶ ἐγένετο ἡμέρα, καὶ εἰσῆλθεν ἐκεῖ, καὶ ἐξέκλινεν εἰς τὸ ὑπερῶον, καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ. Καὶ εἶπε πρὸς Γιεζί, τὸ παιδάριον αὐτοῦ. Κάλεσόν μοι τὴν Σωμανίτιν ταύτην. Καὶ ἐκάλεσεν αὐτήν· καὶ ἔστη ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ. Εἶπον δὴ πρὸς αὐτήν· Ἴδου ἐξέστησας ἡμῖν πᾶσαν τὴν ἔκστασιν ταύτην· τί δεῖ ποιῆσαί σοι; Εἰ ἔστι λόγος σοι πρὸς τὸν βασιλέα, ἢ πρὸς τοὺς ἄρχοντας τῆς δυνάμεως; Ἡ δὲ εἶπεν· Ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ μου ἐγὼ εἰμι οἴκῳ ἡσυχάζουσα. Καὶ εἶπε πρὸς Γιεζί· Τί δεῖ ποιῆσαι αὐτῇ; Καὶ εἶπε Γιεζί, τὸ παιδάριον αὐτοῦ. Καὶ μάλα υἱὸς οὐκ ἔστιν αὐτῇ· καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς πρεσβύτης. Καὶ εἶπε· κάλεσον αὐτήν· καὶ ἐκάλεσεν αὐτήν, καὶ ἔστη παρὰ τὴν θύραν. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιὲ πρὸς αὐτήν· Εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον, ὥρα αὐτὴ ὡς ἡ ζῶσα καὶ σύ, περιειληφυῖα υἱόν. Ἡ δὲ εἶπε· Μὴ κύριε, ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ, μὴ διαφεύσῃ τὴν δούλην σου. Καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβεν ἡ γυνή, καὶ ἔτεκεν υἱὸν εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον, ὡς ἡ ὥρα ζῶσα, ὡς ἐλάλησε πρὸς αὐτήν Ἐλισσαιέ. Καὶ ἠνδρύνθη τὸ παιδάριον· καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἐξῆλθε τὸ παιδάριον πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ, πρὸς τοὺς θερίζοντας, καὶ εἶπε πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ· Τὴν κεφαλὴν μου, τὴν κεφαλὴν μου. Καὶ εἶπε τῷ παιδαρίῳ· Ἄρον αὐτόν πρὸς τὴν μητέρα αὐτοῦ. Καὶ ἐκοιμήθη ἐπὶ τῶν γονάτων αὐτῆς ἕως μεσημβρίας, καὶ ἀπέθανε. Καὶ ἀνήνεγκεν αὐτόν καὶ ἐκοίμησεν αὐτόν ἐπὶ τὴν κλίνην τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ· καὶ ἀπέκλεισε κατ' αὐτοῦ, καὶ ἐξῆλθε. Καὶ ἐκάλεσε τὸν ἄνδρα αὐτῆς, καὶ εἶπεν·

Ἀπόστειλον δὴ μοι ἐν τῶν παιδαρίων καὶ μίαν τῶν ὄνων, καὶ δραμοῦμαι ἕως τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπιστρέψω. Καὶ εἶπε· Τί ὅτι σὺ πορεύῃ πρὸς αὐτὸν σήμερον; οὐ νεομηνία, οὐδὲ σάββατον· ἡ δὲ εἶπεν· Εἰρήνη. Καὶ ἐπέσαξε τὴν ὄνον, καὶ εἶπε πρὸς τὸ παιδάριον αὐτῆς· Ἄγε, καὶ πορεύου· μὴ ἐπίσχυς μοι τοῦ ἐπιβῆναι, ὅτι ἂν εἴπω σοι· δεῦρο, καὶ πορεύσῃ, καὶ ἐλεύσῃ πρὸς τὸν ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ, εἰς ὄρος τὸ Καρμήλιον. Καὶ ἐπορεύθη, καὶ ἦλθεν ἕως τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ ὄρος τὸ Καρμήλιον. Καὶ ἐγένετο ὡς εἶδεν Ἐλισσαιὲ ἐρχομένην αὐτήν, καὶ εἶπε πρὸς Γιεζί, τὸ παιδάριον αὐτοῦ· Ἴδε ἡ Σωμανίτις ἐκείνη. Νῦν δράμε εἰς ὑπάντησιν αὐτῆς, καὶ ἐρεῖς αὐτῇ· Εἰρήνη σοι. Εἰρήνη τῷ ἀνδρί σου. Εἰρήνη τῷ παιδαρίῳ. Ἡ δὲ εἶπεν· Εἰρήνη. Καὶ ἦλθε πρὸς τὸν Ἐλισσαιὲ εἰς τὸ ὄρος, καὶ ἐπελάβετο τῶν ποδῶν αὐτοῦ· καὶ ἤγγισε Γιεζί ἀπώσασθαι αὐτήν. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ· Ἄφες αὐτῇ, ὅτι ἡ ψυχὴ αὐτῆς κατώδυνος αὐτῇ· καὶ Κύριος ἀπέκρουφεν ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἀνήγγειλέ μοι. Ἡ δὲ εἶπε· Μὴ ἡτησάμην υἱὸν παρὰ τοῦ Κυρίου μου, ὅτι οὐκ εἶπον οὐ πλανήσῃ μετ' ἐμοῦ; Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιὲ τῷ Γιεζί· Ζῶσαι τὴν ὁσφύν σου, καὶ λάβε τὴν βακτηρίαν μου ἐν τῇ χειρί σου, καὶ δεῦρο, ὅτι ἐὰν εὔρης ἄνδρα, οὐκ εὐλογήσεις αὐτόν· καὶ ἐὰν εὐλογήσῃ σε ἄνθρωπος, οὐκ ἀποκριθήσῃ αὐτῷ· καὶ ἐπιθήσεις τὴν βακτηρίαν μου ἐπὶ τὸ πρόσωπον τοῦ παιδαρίου. Καὶ εἶπεν ἡ μήτηρ τοῦ παιδαρίου· Ζῇ Κύριος, καὶ ζῇ ἡ ψυχὴ σου, εἰ ἐγκαταλείψω σε. Καὶ ἀνέστη Ἐλισσαιέ, καὶ ἐπορεύθη ὀπίσω αὐτῆς. Καὶ Γιεζί διῆλθεν ἔμπροσθεν αὐτῆς, καὶ ἐπέθηκε τὴν βακτηρίαν εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ παιδαρίου· καὶ οὐκ ἦν φωνή, οὐκ ἦν ἀκρόασις· καὶ ὑπέστρεφεν εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ, καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ λέγων· Οὐκ ἠγέρθη τὸ παιδάριον. Καὶ εἰσῆλθεν Ἐλισσαιὲ εἰς τὸν οἶκον καὶ ἰδοὺ τὸ παιδάριον τεθνηκός, κεκοιμημένον ἐπὶ τὴν κλίνην αὐτοῦ. Καὶ εἰσῆλθεν Ἐλισσαιὲ εἰς τὸν οἶκον, καὶ ἀπέκλεισε τὴν θύραν κατὰ τῶν δύο αὐτῶν, καὶ προσηύξατο πρὸς Κύριον· καὶ ἀνέβη, καὶ ἐκοιμήθη ἐπὶ τὸ παιδάριον· καὶ ἔθηκε τὸ στόμα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ στόμα αὐτοῦ, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτοῦ, καὶ ἐνεφύσησεν αὐτό, καὶ διέκαμψεν ἐπ' αὐτὸν καὶ διεθερμάνθη ἡ σὰρξ τοῦ παιδαρίου. Καὶ ἐπέστρεψε καὶ ἐπορεύθη ἐν τῇ οἰκίᾳ· ἔνθεν καὶ ἔνθεν· καὶ ἀνέβη καὶ συνεκάλυψεν ἐπὶ τὸ παιδάριον ἕως ἐπτάκις· καὶ ἠνοιξε τὸ παιδάριον τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ. Καὶ ἐξεβόησεν Ἐλισσαιὲ πρὸς Γιεζί, καὶ εἶπε· Κάλεσόν μοι τὴν Σωμανίτιν ταύτην. Καὶ ἐκάλεσεν αὐτήν, καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτόν. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ· Λάβε τὸν υἱόν σου. Καὶ εἰσῆλθεν ἡ γυνὴ καὶ ἔπεσε παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν.

Καὶ ἔλαβε τὸν υἱὸν αὐτῆς· καὶ ἐξῆλθεν.

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἴτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

* * *

Ὁ προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.
Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὴν Λιτὴν, Ἰδιόμελα.

Σημ. Τὸ παρὸν πρῶτον ἰδιόμελον παραληφθὲν ἐκ τῆς λιτῆς τοῦ προφήτου Ἑλίου ψάλλεται ἐν ταῖς Ἀγρυπνίαις ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Προφήτου Ἑλισσαίου. Ἐκ σεβασμοῦ δὲ πρὸς τὴν μακρὰν συνήθειαν, ἐτηρήσαμεν αὐτό.

Ἦχος α'. Γερμανοῦ.

Ἦχος $\frac{6}{9}$ Πα ρ

Π ^{Πα} ^Μ νευ μα τι κοι οἰς α σμα α σι τῆς Προ φη τας τῶ
Χρι ι στῶ ^{Πα} ⁹ α πα α ντες ε ευ φη μη η η
σω ω ω ω μεν ⁹ Η λι ας γα αρ ο Θε σβι ι ι της
ὀ ρα νο δο ο μο ος γε ε ε ε ε ε ε γο
νε ⁹ και μη λω τη Ε ε λι ισ σαι αι ος την χα ριν ε
δε ξα α το δι πλην πα ρα α α Θε ε ε ε ε ὀ ⁹ και
φω στη ρες φαιδροι τη οι κῶ με ε ε νη α νε δει ει
ει ει χθη η η η σαν ⁹ πρε σβευ ο ο ντες α α πα αυ
στωσ ²² υ περ τω ων ψυ χω ὦ ων η η η η
μων ⁹

Ἦχος ὁ αὐτός. Γεωργίου Ῥήγα.

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

Ασμα τι κως ση με ρον πι στοι τον Προ φη η την
Κυ υ ρι ι ι ς υ υ μνοις τι ι μη η η σωω ω
ω μεν $\frac{9}{9}$ τον θει ον Ε λισ σαι ον και παμ φα α η φω
στη ρα της οι οι κου με ε ε ε νης $\frac{9}{9}$ τον α α υ
λοον ε πι ι γης βι ο την ε πι δει ξα με ε νον
και κα θα ρ θε ντι λο γι ι σμω τας αυ γας τς
Πνε ευ μα τος εισ δε ξα α α α με ε ε ε νον $\frac{9}{9}$
την α κε νω τον πη γη ην των θαυ μα α των $\frac{22}{9}$ και Προ
φη των ε ξαι ρε τον εγ καλ λω ω ω ω πι ι ι ι
σμα $\frac{9}{9}$ πρε σβευ ει γαρ Κυ υ ρι ι ω ε λε η θη ναι
τας ψυ χα α α ας η η η η μων $\frac{9}{9}$

Ἦχος ὁ αὐτός.

Λαμ πρα και φω το φα νης α νε τει ει λεν η μνη μη
ς $\frac{9}{9}$ Προ ο φη η η τα $\frac{9}{9}$ εν τω στε ρε ω μα τι
της τς Χρι στς Εκ κλη η σι ι ας $\frac{22}{9}$ των πι στων τας

καρ δι ι ας κα ταυ γα α α α ζ 8 8 8 σα ⁹
εν η συ νελ θον τε ες οι φι ι λε ε ε ο ο ο ορ
τοι ⁹ τοις α σμα σι κα τα στε ψω ω μεν σε τον α
οι δι ι μο ον ²² και αι πα νε ε ε ε ντι ι ι
ι μον ⁹ ε χον τες τον Να ον σου θαυ μα των και ι
α σε ε ω ων πλσ σι ο βρυ το ον κρη η νην ²² προ
χε ο νταως να μα α τα α ²² των ψυ χι κων η μων και σω
μα τι ι κων τραυ μα α α α τω ω ων την ι ι α
τρειει ει ει αν ⁹ δευ τε ουν α πα αντες ι ι κε τι ι
κως ⁹ προς αυ τον α να κρα α α α ξω ω ω ω
μεν ⁹ θε η γο ρε Προ φη τα τ8 Χρι στ8 ²² ο τω θρο
νω της με γα λω ω συ υ νης ²² τ8 Θε 8 8 8 πα
α ρε ε ε στως ⁹ μη παυ ση πρε σβε ε ευ ω ων ²² υ
περ τω ων ψυ χω ω ω ων η η η η μων ⁹

Ἦχος Πα ρ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω ω
 Πνε ευ μα α α τι
 Πα α α λ πι ι ι ι ι σω ω ω ω μεν εν
 σα α λ πι γ ξι ι ι ν α σμα α α τω ω ν χο ρευ σω μεν
 φι λε ο ο ρ τοι και σκι ρ τη σω μεν α γα λ λο ο ο
 με ε ε ε νοι εν τη ευ ση μω πα νη η γυ υ υ
 Πα ρει τη ης Ε εκκλη σι ι ι ι ι α ας Χρι ι
 Κε ι στς ση με ρον γαρ ο χο ρος των Προ ο ο
 Δι φη η η η των συν ε ο ρ τα ζω ων τοις πι ι ι στοις
 Πα α ο ρα τως ε ε φε στη η κε και τον την χα ριν τς
 εν δο ξον Προ
 φη την Κυ ρι ι ι ς τοις α σμα α σιν ως εν στε εμ
 μα α σι κα α τα στε ε ε ε φει τον ι σα
 γγε λως ε πι γης βι ω σα ντα ως α σα αρ κον
 Πα τον α σκευον και α κτη μο ο να και της πα ρ θε νι ι

ας το ϝ ρα νο πεμ πτο ο ον κει μη η η η η
 λι ι ι ι ον τον κα τα λι πο ο ντα τα α πα
 α α ντα και τω κα λε σα α ντι α κο λθ θη η
 σα ντα α Θε σβι ι ι τη τον πο τα μο ον τον
 α ειρ ρο ον των θαυ μα α α των την πη γην των ι
 α σε ε ων τον την δυ να α μιν και ε πι των
 στοι χει ει ων λα βο ο ο ο ντα αυ τον ϝν ση με
 ρον και αι η η μει ει εις εγ κω μι α α ζο
 ον τε ϝ ου ου τω ως ει ει πω ω ω μεν Προ
 φη των ε ξαι ρε τον α γλα α α ι ι ι ι
 σμα Ε λισ σαι αι αι ε με γα λω ω ω ω ω ω
 νυ υ με γα λω ω νυ υ με ε ε ε ε ε
 λιε ε ε ε ε μη δι α λι πης δε ο με ε νος
 υ περ η μω ων προς Κυ υ ρι ι ι ον των τε
 λθ ϝ ντων ε εν πι ι ι σται την α ει σε βα α στον
 μνη ημην σου

Καὶ νῦν. ᾠχος πλ. δ΄.
(Ἐκ τῆς Λιτῆς τῆς ἐορτῆς).

ᾠχος πλ. Νη ς

Κ αἰ νυ νυ καὶ α α εἰ καὶ εἰς τῶς αἰ αἰ ω
ω ω νας των αἰ ω ω ω ω νω ων α α α μην
Ο ^{Νη} τε το Πνευμα σθ κα τε πεμ ψα α ας Κυ ρι ι
ε κα θη με ε νοις τοις Α πο ο στο ο ο λοι οἰς
^{Νη} το τε οἰ των Ε βραι ων παι δες θε ε ε ε ε ω ω
ρθ ς ς ν τες ἐξ ι ι ι ι σταν το ο ο
θα α α αμ βει η κ ς ς ον γαρ α αυ των φθε εγ γο
ο με ε ε νων ε τε ε ραις ξε ε ναι αἰς γλω ω ω σ
^{Νη} σαις κα θως το Πνευμα ε χο ο ρη η η γει ει α α
αυ τοις ι δι ω ται γαρ ο ον τε ες ε ε σο φι
ι ι ι ι ι σθη σαν και τα ε θνη προς πι στιν ζω ω
ω γρη σα αντες τα θει α ερ ρη το ο ο ο ρε ε ε ευ
ον δι ο και η μει εις βο ω ω ω με ε
^{Νη} εν σοι ο ε πι γης ο ο ο ο ο φθεις και εκ

τη ης πλα α νης σω ω ω σας η η μας Κυ υ υ ρι
 ε δο ο ξα α σοι οι οι οι

Ἀπόστιχα.

Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος Πά

Α γνο εν τα τα ε θνη Κυ ρι ε την τε παν
 α γι ι 8 8 Πνε ευ μα α α τος εν τοις Α πο
 στο λοις 8 γε νο με νην δυ υ υ να α α α μιν
 την εν αλ λα γην των γλω ωσ σων με θην ει ει ναι αι αι
 ε νο ο μι ι ι ι ζον η μεις δε στη ρι χθεν
 τες υ υ υπ α αυ των α παυστως 8 8 τω λε
 ε γο ο ο μεν το Πνευμα σ8 το ο Α γι ι ον μη
 αν τα νε ε λη η ης α αφ η η η μων δε ο
 με θα αφι λα α αν θρωω ω ω πε

Στίχ. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, καὶ Πνεῦμα

εὐθὲς ἐγ και νι σον εν τοι οις εγ κα α τοι οι οις

μ8

K^{Πα} υ ρι ι ε τς Α γι ς Πνευμα τος η ε πι
 ι φοι τη η σις τς Α πο στο λς σς εμ φο ρη σα σα
 εν ε τε ε ε ραι αις γλω ω ωσσαις λα λειν πα α α ρε
 σκε ευ α α α α σεν ο θεν το πα ρα δο ξον τοις
 μεν α πιστοις με θη ε νο μι ι ζε ε ε ε το τοις
 δε πι ι στοις προ ο ο ο ξε ε νον σω τη ρι ι ι
 ι ας ς τη ης ελ λα α αμ ψε ε ε ε ως
 και η μας α ξι ι ω σον δε ο με θα α φι λα α αν
 θρω ω ω πε

Στίχ. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά

σου τὸ ἅγιον
 μη αν τα νε ε λης α απ ε ε ε

μς
B^{Πα} α σι λε ευ ου ου ρα νι ι ε Πα
 ρα α κλη η τε το Πνε ε ευ μα α της α α λη
 θει ει ει ας ο παν τα χς ς πα α ρων και τα
 πα α αν τα α πλη η η ρων ο θη σαν ρο ος των

α α γα α θων και ζω η ης χο ο ρη η η
 γος ελ θε και σκη η νω σον ε εν η η η η
 μιν και κα θα α ρι σο ον η η μας α πο πα
 ση ης κη η η λι ι ι δο ος και σω σον α γα
 θε ε τα ας ψυ χα α ας η η η η μων

Δόξα. Τοῦ Προφήτου.

Ἦχος Νη ς

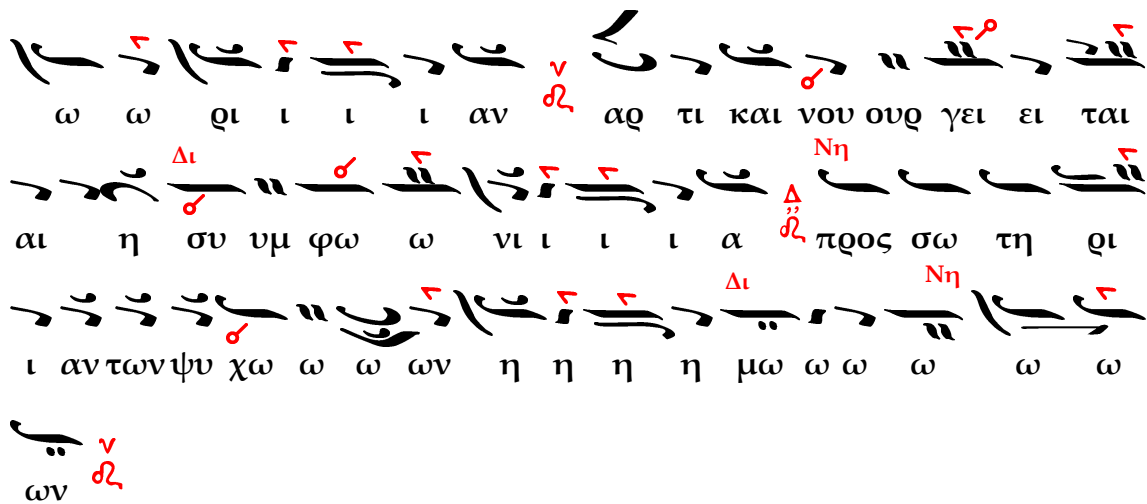
Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω
 Πνε ε ε ευ μα α α α τι
 των προ φη των τους α α κραι μο ο νας και παμ
 φα εις φωω στη η ρας της οι οι κου ου με ε ε νη ης
 εν υ μνοις τι μη η σω μεν πι ι στοι Η λι ι αν
 και Ε λι ισ σαι αι αι ον και Χρι στω εκ βο η η
 σω μεν χαρ μο ο ο ο νι ι ι ι κως ε ευσπλαγ χνε
 Κυ υ υ ρι ι ι ι ε πα ρα σχου τω ω ω
 ω λα ω ω ω σου ου ι κε σι ι ι αι αις των προ

φη η η τω ω ω ων σου α α φε σι ιν α μαρ
 τι ι ων και αι το με ε ε γα ε ε ε ε
 λε ε ε ε ος

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος Νη ς

Και νυ νυ και α α ει και εις τας αι αι ω
 ω ω νας των αι ω ω ω ω νω ων α α α μην
 Γλωσσαι πο τε συ νε χυ θησαν δια την τολ μα
 αν τη ης πυρ γο ποι οι οι ι ι ι ι ας γλωσσαι
 δε ε νυ νυ ε ε σο φι ι ι σθη η η σαν
 δια την δο ξα αν τη ης Θε ο γνω ω ω σι ι ι
 ι ας ε κει ει κα τε ε δι κα α σε ε τους α
 σε ε βεις τω πται αι αι σμα α α α τι εν τα
 αυ θα ε φω ω τι σε Χρι ι στος τους α α λι εις
 τω Πνε ε ε ευ μα α α α τι το τε κα τη ηρ
 γη η η θη η Η α φω νι ι ι α α προς τι μω

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ
Ὁδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν
εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας
κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν
καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

**Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρίς)**

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.**

**Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι
καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.**

Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.**

**Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω
ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ
τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.**

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἡχος ἄλλ' ὅτι Γαῖα

Εὐλογητός εἰς Χριστὸν Θεεὸς ἡμῶν
ὁ πάνσοφος ὁ φθς τς ἀλὶ εἰς ἀνάδειξας
τὰ πειψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ὁ Α γιὼν καὶ
διὰ τῶν τῆν οὐκ ἔμενην σαγῆν ἐυσεως φιλάν
θρωπε εὐδοξία σοι

Δόξα.

Τοῦ Προφήτου.

Ταχύ προκατάλαβε. Ήχος $\frac{1}{2}$ Δι ~~Θ~~

η κλησει προ σε δραμες τη τϑ Θε σβι του θερ μως
 και πληρης γε γε νησαι των θε ι κων δω ρε ων
 λαμπρο τη τι βι ς σϑ ο θεν ε θαυμα στω θης Ε λισ
 σαι ε Προ φη τα θαν μασι πα ρα δο ξοις ως θε
 ρα πων Κυ ρι ου ω προ σβεν ε δε ο με θα υ περ
 των ψυχων η μων

Καὶ νῦν.
Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ' α' Γα ρ

Εὐλογητός εἰ Χριστέ ο Θε ε ος ἡ μων
ο παν σο ο φθς τθς α λι εις α να δει ει ξας κα
τα πεμ ψας αυ τοις το Πνευ μα το ο Α γι ον και
δι αυ των την οι κθ με νην σα γη νε ευ σας φι λαν
θρω πε ε δο ξα σοι οι οι οι

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγήθῃ ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θεία χάριτι καὶ φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγία ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθῃ ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγία ἐκκλησίᾳ (ἢ

μονῇ) ταύτη εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἁσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *